

РЕШЕНИЕ

№ 6065

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6382** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК. Образувано е по касационна жалба на СДВР, адрес: [населено място], [улица], представлявано от директора – Х. Х., срещу решение № 2123 от 13.06.2022г. по НАХД № 14210/2021г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав. С решението е отменен електронен фиш серия К № 4971390/09.06.2021г. на СДВР, с което на И. С. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно: електронният фиш отговарял на изискванията на ЗДвП и на заповедта на Министъра на вътрешните работи, с която бил утвърден образец на електронен фиш за налагане на глоба по ЗДвП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, изпраща представител, който поддържа касационната жалба с релевираните в нея доводи. Претендира юрисконсулско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът по касационната жалба не е изпратил представител и не е изразил

становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло електронния фиш серия К № 4971390/09.06.2021г. на СДВР, с което на И. С. С. е наложено административно наказание - глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш не е оспорен по реда на чл. 189, ал. 5 и 6 от ЗДвП, а директно пред съда с мотив, че по време на нарушението е имало голям трафик и може да не е заснета скоростта на автомобила на жалбоподателя. Съдът е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на жалбоподателя С., изразяващи се в следното: във фиша не били отбелязани разпоредбата на чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, регламентираща право да се подаде писмено възражение в 7-дневен срок, на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП - указващ реда за обжалване и липсвало отбелязване за въпроса за вината на жалбоподателя.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. При постановяването му е допуснато касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка: МПС - лек автомобил „Ф. Туарег“ с рег. [рег.номер на МПС] към 09.06.2021г. бил собственост на жалбоподателя И. С. С.. На 09.06.2021 г., за времето от 16.00 ч. до 18.00 ч., от служители при СДВР, със служебен полицейски автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - И. Б. А. С., с регистрирано и изправно автоматизирано техническо средство - преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, в т.ч. и за контрол на скоростта на МПС, с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип С. М2 МД 119, позиционирана /поставена на триножник/ в [населено място], на бул.“В. В. до бл.4, в който участък на пътя ограничението на скоростта било 50 км./ч. за населеното място, бил проведен контрол на скоростта на приближаващи се МПС, движещи се в посока от [улица]към [улица]. В 16.25 преминал и лек автомобил „Ф. Туарег“ с рег. [рег.номер на МПС] . От МВР-СДВР на 29.06.2021 г. бил издаден електронен фиш за налагане на глоби, серия К, № 4971390, в който било записано, че „на 09.06.2021 г. в 16.25 ч. в [населено място], на [улица], до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място, МПС - лек автомобил „Ф. Туарег“ с рег. [рег.номер на МПС] и собственик/ползвател И. С. С., ЕГН [ЕГН], извършил

нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС С. М2 MD 119 - 87 км/ч., при разрешена скорост 50 км/ч., като превишаването на разрешената скорост е 37 км/ч. Деянието било квалифицирано като нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП, поради което и на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182,ал. 1,т. 4 от ЗДвП, на С. била наложена глоба в размер на 400 лв.

Екземпляр от този електронен фиш бил връчен на И. С. С. на 29.09.2021 г., който го обжалвал на 30.09.2021 г. с жалба чрез административно-наказващия орган до СРС.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК: електронен фиш за налагане на глоби серия К № 4971390 - МВР-СДВР; свален на хартиен носител снимков материал на автомобила, извършил описаното нарушение; удостоверение за одобрен. средство за измерване; протокол от проверка № 3-С-ИСИС от 12.02.2021 г. - за извършена последваща периодична проверка на техническото средство /преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип С. М2 MD 119/; ежедневна форма на отчет за 09.06.2021 г.; протокол за използване на 09.06.2021 г. на автоматизирано техническо средство или система; справка за собственост на посочения лек автомобил; справка за нарушител/водач; заповед на министъра на Министерство на вътрешните работи от 30.08.2016 г. относно утвърждаване на образец на електронен фиш, и копие на образец на електронен фиш.

Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се. Те установяват, че визираното като нарушител лице е извършило по посоченото в електронния фиш време и на посоченото място, както и с описания лек автомобил, нарушението от обективна и субективна страна. Правилно е прието, че от субективна страна нарушението е извършено виновно и е отхвърлен доводът, изтъкнат от С. в жалбата му срещу електронния фиш – че с оглед натовареното движение не е доказано, че измерената скорост е на неговия автомобил. Тези изводи се споделят от касационната инстанция. По делото е приложен снимков материал от техническото средство, което е заснело и установило нарушението и от него се установява ясно моторното превозно средство, с което е извършено, данните за скоростта на движение на автомобила, датата и часа на нарушението и данните на техническото средство и локацията. Приложен е и протокол за ползване на техническо средство, в който се съдържат данни за датата, времето и мястото на ползване на техническото средство и начина по който е било позиционирано. Приложена е и справка за собственост на автомобила. Нарушението е установено чрез одобрено по съответния ред средство за измерване, което е преминало успешно проверка за техническа изправност на 12.02.2021г., със срок на валидност до 12.02.2022г., което се установява от приложените удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за техническа проверка. Описаните доказателства установяват фактите, описани в обжалвания електронен фиш. Жалбоподателят е получил лично електронния фиш и не го е оспорил по реда на чл. 189, ал. 5 и 6 от ЗДвП авторството на деянието.

Деянито представлява нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който забранява на водачите на МПС при управление в населено място да превишават 50 км/ч. За това нарушение, предвидената в закона санкция при установената с техническото средство скорост на автомобила е определена правилно по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, в размер на 400 лв.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че в административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, предвид липсата на произнасяне относно субективната страна на нарушението – дали е извършено виновно и непосочването на възможността за оспорване по реда на чл. 189, ал. 6 от ЗДвП в съдържанието му. Касационната инстанция не споделя мотивите, с които въззивният съд е отменил електронния фиш. В административното производство не са допуснати процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на жалбоподателя.

Обстоятелството, че в електронния фиш не е обсъден въпроса за вината на дееца, не е основание за отмяната му. Действително, общото понятие за нарушение в чл. 6 от ЗАНН гласи, че административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В същото време чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съдържанието на електронния фиш е уредено в закона (чл. 189, ал. 4 от ЗДвП). Той следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В изпълнение на закона, с приложената по делото заповед № 8121з-931/30.08.2016г. Министъра на вътрешните работи е утвърдил образец на електронен фиш, който съдържа всички реквизити, изброени в закона.

Съдържанието на обжалвания електронен фиш отговаря напълно на изискванията на закона и утвърдения образец. Недопустимо е да се поставят повече изисквания за съдържанието на електронния фиш от тези, които са предвидени в закона. Следва да се има предвид, че издаването на електронен фиш е улеснена процедура за санкциониране на административно нарушение. При нея, с издаването на електронен фиш, което става със заснемане на нарушението с техническо средство, се замества издаването на акт за установяване на административно нарушение и последващото произнасяне на административно-наказващ орган с наказателно постановление. Предвидено е електронният фиш да се издаде срещу собственика на МПС, с което е

извършено нарушението, но е налице възможност той да оспори авторството на деянието, с процедурата по подаване на възражение пред съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи или пред директора ѝ, както и за анулирането му от тези органи.

В употребения в ЗДвП и в бланката за издаване на електронен фиш термин – „нарушение“, е вложено понятието за нарушение, въведено в ЗАНН, т.е. има се предвид деяние, извършено виновно. Съдът взе предвид и това, че жалбоподателят, който е получил електронния фиш не е оспорил авторството на деянието по предвидената в закона процедура, нито е навел доводи в насока, че не е разбирал значението и свойството на извършеното и не е можел да ръководи постъпките си към момента на деянието. Касае се за пълнолетно дееспособно лице, правоспособен водач на МПС и в чиято вменяемост няма причини за съмнение. От което следва, че се касае за лице, което е наясно със задълженията си по ЗДвП и съзнателно ги е нарушил. С оглед на което, нарушението е извършено виновно при форма на вината пряк умисъл. Непосочването на това обстоятелство в електронния фиш не нарушава правата на санкционираното лице, нито е основание за отмяна на издадения електронен фиш.

Не е такова основание и непосочването в електронния фиш на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 от ЗДвП, която предвижда възможност да се оспори по административен ред пред директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи. На първо място, в закона не е предвидено задължително посочване на тази възможност в съдържанието на електронния фиш, т.е. – не се касае за липса на задължителен реквизит. На следващо, касае се за непосочване на законова разпоредба, с която водачите на МПС, които са издържали успешно изпит за правоспособност са длъжни да са запознати. Освен това, жалбоподателят е упражнил правото си на жалба пред съда и е имал възможност да изложи всички аргументи за несъгласието си с издадения електронен фиш.

Касационната инстанция констатира, че в съдебното производство пред СРС е допуснато нарушение при обявяване на решението, което не е съществено, не е довело до нарушаване на права на страните, поради което не е основание за връщане на делото за ново разглеждане. В кориците на делото се намират две решения от една и съща дата – решение без номер от 13.06.2022г., подписано от съдията и второ - решение № 2123/13.06.2022г., което видно от отбелязването в него е подписано с КЕП от съдията в ЕИСС, разпечатано е и е подписано и на хартия и. Двете са с идентично съдържание, с изключение на данните в заглавната част. В първото (без номер) е отразено, че е постановено в открито заседание, проведено на четиринадесети декември през две хиляди и двадесет и първа година (която съответства на датата на протокола от открито съдебно заседание по делото) и второ (разпечатано от ЕИСС), в което е отразено, че е постановено в закрито заседание на тринадесети юни през две хиляди и двадесет и втора година (съответстваща на датата на обявяване на решението в ЕИСС) и в което не се съдържа име на секретар. Няма разминаване в същинската част на решенията.

След 30.06.2021г., съгласно чл. 33, ал. 7 от НПК, съдебните актове за които се прилага кодекса се изготвят като електронен документ в единната информационна система на

съдилищата и се подписват с квалифициран електронен подпис. Делата, образувани в районните съдилища след тази дата, се създават и обработват единствени в ЕИСС. Чл. 63 от ЗАНН гласи, че районният съд разглежда делото в състав от един съдия и се произнася с решение. Не е предвидена задължителна електронна форма за решенията по ЗАНН, от което следва, че тези актове могат да се постановяват и на хартиен носител. Има изрична уредба за постановяване на решенията по ЗАНН, поради което в случая не се прилагат разпоредбите на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 33, ал. 7 от НПК. Решението, разпечатано, от ЕИСС е създадено с цел обявяване на акта в деловодната система на съда. В случая, при обявяване на акта съдията е допуснал грешка, като го е създал към закрито заседание, а не към откритото, в което е било обявено за решаване делото, вследствие на което ЕИСС автоматично е генерирала данните в заглавната част на съдебния акт за вида и датата на заседанието. Касае се за техническа грешка при обявяване на акта в деловодната система на съда, която не опорочава решението и не е довела до нарушаване на правата на страните. Приложеното решение, разпечатано от деловодната система на съда отразява единствено начина, по който то е обявено в нея.

По изложените правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е неправилно и следва да бъде отменено и постановено ново, с което обжалваният електронен фиш да бъде потвърден.

Пред касационната инстанция е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случая, СДВР е бил представлявана в производството пред АССГ от юрисконсулт, удостоверено от представеното по делото пълномощно. Следователно и предвид изхода на делото, заявеното искане е основателно (чл. 4 от ЗАНН). Размерът на възнаграждението следва да бъде определен при спазване разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, се предвижда възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Настоящият състав, като съобрази, че делото не е с фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза в съдебно заседание и предвид искането за определяне на възнаграждение в минимален размер, приема, че възнаграждението за юрисконсулт пред АССГ следва да бъде определено в размер от 80 (осемдесет) лева.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2123/13.06.2022 г., постановено по НАХД № **14210** по описа за **2021** г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав **и вместо него постановява:**

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4971390/09.06.2021г. на

СДВР, с който на И. С. С., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], е наложено административно наказание - глоба в размер на 400 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

ОСЪЖДА И. С. С., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], да заплати по сметка на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80(осемдесет)лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.